

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Tłumaczenie zostało już opublikowane na oficjalnej stronie Ministerstwa Sprawiedliwości]. Zezwolenie na publikację tego tłumaczenia zostało udzielone przez Ministerstwo Sprawiedliwości wyłącznie w celu zamieszczenia w bazie Trybunału HUDOC. Niniejsze tłumaczenie nie jest dla Trybunału wiążące.

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Translation already published on the official website of the Polish Ministry of Justice]. Permission to re-publish this translation has been granted by the Polish Ministry of Justice for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC. This translation does not bind the Court.

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Traduction déjà publiée sur le site Internet officiel du Ministère de la Justice polonais]. L'autorisation de republier cette traduction a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour. La présente traduction ne lie pas la Cour.

Zestawienie – Homoseksualizm: aspekty karne

Październik 2012 roku

Niniejsze zestawienie nie jest wiążące dla Trybunału i nie ma charakteru wyczerpującego

Homoseksualizm: aspekty karne

Kryminalizacja stosunków homoseksualnych w aspekcie ogólnym

Dudgeon przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

22.10.1981 roku

Obowiązujące wówczas ustawodawstwo Irlandii Północnej uznawało homoseksualne stosunki między mężczyznami za przestępstwo. Skarżący, który był homoseksualistą, zarzucił, że doznał uczucia strachu, cierpienia i rozpaczony wskutek samego istnienia kwestionowanego prawa, w tym obawy o prześladowanie i szantaż. Podniósł również zarzut, że przeciwko niemu było prowadzone śledztwo w sprawie pewnych czynności homoseksualnych.

Trybunał uznał, że ze względu na swój szeroki i absolutny charakter ograniczenie nałożone na pana Dudgeon było, niezależnie od dotkliwości możliwych kar, niewspółmierne do oczekiwanych celów, które należy osiągnąć, a mianowicie ochrony "praw i wolności innych osób" oraz "moralności". Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego) Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Norris przeciwko Irlandii

26.10.1988 roku

Obowiązujące wówczas w Irlandii ustawodawstwo uznawało męskie stosunki homoseksualne za przestępstwo. Skarżący, który był homoseksualistą, zaskarżył to ustawodawstwo, które jego zdaniem stanowiło nadmierną ingerencję w jego prawo do poszanowania życia prywatnego - w tym jego stosunków seksualnych.

Trybunał stwierdził, że nie można uznać, że w Irlandii istniała "pilna potrzeba społeczna", aby czynności homoseksualne uznać za przestępstwo. W szczególności, choć członkowie społeczeństwa, którzy uznają homoseksualizm za niemoralny, mogą być zszokowani, urażeni i poruszeni takimi czynnościami, nie oznacza to samo w sobie nakazu stosowania wobec skarżącego sankcji karnych, gdy sprawa dotyczy wyłącznie takich czynności, na które dorosłe osoby wyraziły zgodę. Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego).

Modinos przeciwko Cyprowi

22.04.1993 roku

Skarżący był homoseksualistą, pozostającym w związku z innym dorosłym mężczyzną. Był przewodniczącym "Ruchu Wyzwolenia Homoseksualistów na Cyprze". Stwierdził on, że doznał uczucia znaczącego stresu, lęku i strachu przed oskarżeniem z powodu przepisów prawnych, które uznawały określone czynności homoseksualne za niezgodne z prawem.

Trybunał stwierdził, że istnienie takiego ustawodawstwa wpływało w sposób ciągły i bezpośredni na życie prywatne skarżącego. Mając na względzie powyższe orzecznictwo Trybunału, władze cypryjskie nie wykazały, że "pilna potrzeba społeczna" wymagała takiego ustawodawstwa. Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego).

A.D.T. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu (skarga nr 35765/97)

31.07.2000 roku

Skarżący podniósł przede wszystkim, że oskarżenie i skazanie go za udział, na osobności i w jego własnym domu, w czynnościach seksualnych z więcej niż jedną, zgadzającą się na to, dorosłą osobą płci męskiej, stanowiło ingerencję w jego życie prywatne.

W opinii Trybunału czynności te miały czysto prywatny charakter, wobec czego margines uznania pozwanego Państwa był wąski. Nie było "pilnej potrzeby społecznej", by uzasadnić kwestionowane przepisy oraz ich zastosowanie w postępowaniu przeciwko skarżącemu. Naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego).

Kryminalizacja stosunków homoseksualnych między dorosłym a nieletnim; wiek wyrażającego zgodę

L. i V. przeciwko Austrii (skargi nr 39392/98 i 39829/98) oraz S.L. przeciwko Austrii (skarga nr 45330/99)

09.01.2003 roku

Skarżący zostali skazani za homoseksualny stosunek płciowy z młodymi mężczyznami w wieku od 14 do 18 lat. Ustawodawstwo austriackie uznawało za przestępstwo czynności homoseksualne dorosłych mężczyzn z młodymi mężczyznami w wieku od 14 do 18 lat, ale już nie z młodymi kobietami w tym samym przedziale wiekowym.

Trybunał nie znalazł wystarczającego uzasadnienia dla odmiennego traktowania w zaskarżonej sprawie. Naruszenie Artykułu 14 (zakaz dyskryminacji) w związku z Artykułem 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego).

B.B. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu (skarga nr 53760/00)

10.02.2004 roku

Skarżący został skazany za stosunek płciowy z nieletnim w wieku 16 lat. Zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym czasie (1998-1999) udział w homoseksualnych czynnościach z mężczyznami poniżej 18 roku życia stanowił przestępstwo, podczas gdy wiek wyrażających zgodę na stosunki heteroseksualne wynosił 16 lat.

Naruszenie Artykułu 14 (zakaz dyskryminacji) w związku z Artykułem 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego).

Środki podjęte w następstwie wyroku (zmiana prawa. Zobacz również [Sutherland przeciwko Zjednoczonemu Królestwu](#), 27.03.2001 roku, skreślona z listy spraw po tym, jak nowe przepisy ustaliły taką samą granicę wiekową przyzwolenia na stosunki zarówno heteroseksualne, jak i homoseksualne).

Santos Couto przeciwko Portugalii

21.09.2010 roku

Skarżący został skazany na karę 1 roku i 6 m-cy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za dwa przestępstwa polegające na kontaktach homoseksualnych z nieletnimi. Jedynym warunkiem skazania za powyższe przestępstwa było stwierdzenie dopuszczenia się takiego aktu. Prawo uznawało kontakty

heteroseksualne z nieletnimi za przestępstwo tylko w przypadku, gdy doszło do nadużycia w związku z brakiem doświadczenia nieletniego.

Brak naruszenia Artykułu 14 (zakaz dyskryminacji) w związku z Artykułem 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego).
